

beveger kroppen vår og derved fokuserer på objektenes egenskaper. Når jeg for eksempel tar på en flaske, inkluderer min oppfatning en slags praktisk, kroppslig kunnskap om hvilke inntrykk jeg ville fått hvis jeg beveget fingrene lenger opp eller ned. Sanseoppfatningen av flasken er dermed basert på denne kroppslige kunnskapen om hvilke egenskaper jeg videre kan avdekke.

I motsetning til Chalmers og Nagels antagelse, understreker O'Regan og Noë at subjektive opplevelser ikke kan beskrives som enkeltstående bevissthetstilstander. I stedet må subjektiv erfaring gjøres rede for i form av en rekke kroppslige prosesser og i form av den praktiske kunnskapen om regelmessighetene som følger av vår kroppsbaserte utforskning av miljøet. Subjektiv erfaring er derfor «noe vi gjør» (O'Regan & Noë, 2001, s. 962). Den subjektive opplevelsen av flasken er dermed ikke et enkelt subjektivt inntrykk, men innebærer snarere ulike typer kroppslig kunnskap om hva som skjer når du beveger fingrene over flasken eller gjør andre typer aktivitet. Andre opplevelser, for eksempel av rødheten til tomaten, kan forklares fullstendig med nettopp denne formen for kroppslig kunnskap. å oppfatte noe rødt subjektivt betyr at vi har kunnskap om *hvordan* vi må bevege øynene og hodet for å oppfatte det. å se og oppleve rødt er ganske enkelt anvendelsen av denne kroppslige kunnskapen (O'Regan & Noë, 2001, s. 943).

Husk at Jackson, i sitt kunnskapsargument mot fysikalisme, sa at Mary ikke kjenner alle fakta om fargeoppfatning. Det hun mangler, er den subjektive kvaliteten ved opplevelsen og kunnskap om hvordan det er å visuelt oppleve farger. Kroppsliggjøringsfilosofer som O'Regan og Noë vil altså beskrive mer detaljert hva det var Mary

manglet før hun kom ut av sin svarte og hvite verden. Mary kunne ikke ha opplevd rødt til tross for at hun kjente til alle fysiske fakta fordi hun rett og slett ikke hadde den praktiske, kroppslige kunnskapen som trengs for å subjektivt oppleve farger. Det forutsetter nemlig at hun har et miljø som gjør det mulig å utforske objekter med farger gjennom aktiv, fysisk bruk av kroppens bevegelser.

Når det gjelder spørsmålet om sinnets grenser, mener O'Regan og Noë at forklaringen av sinnet ikke kan begrense seg til bare hjernen. I tillegg trenger vi aktiv handling i miljøet med en kropp som er strukturelt og fysiologisk innrettet på bestemte måter. Selv om noen varianter av funksjonalismen og denne kroppsliggjøringsteorien er like i den forstand at begge antar at miljøet er relevant for sinnet, står de også i kontrast til hverandre. Der tilhengere av funksjonalismen hevder at det fysiske-biologiske grunnlaget for mentale prosesser ikke spiller noen vesentlig rolle, hevder tilhengere av kroppsliggjøringsteorien at det motsatte er tilfelle, og at dette grunnlaget derfor må bestemmes nærmere for hvert enkelt tilfelle.

Funksjonalismen forklarer mentale prosesser ved deres funksjon og ikke ved deres materielle grunnlag og gir oss dermed friheten til å tenke på maskiner som intelligente. Betyr dette at enaktivismen, slik den er utviklet av Hurley, O'Regan og Noë, må avvise muligheten for kunstig intelligens eller bevissthet?

Kanskje det snarere betyr at vi må tenke nytt om hva det faktisk betyr at noe er kunstig intelligent. Hvis målestokken for intelligens er litt lavere og ikke bare definert av komplekse evner som for eksempel